

آیه‌های زمین عازم کن شد

روز گذشته نام فیلم «آیه‌های زمینی» به کارگردانی و نویسندگی «علی عسگری» و «علیرضا خاتمی» در بخش نوعی نگاه جشنواره فیلم کن اعلام شد. علی عسگری پیش از این با فیلم‌های بلند «ناپدید شدن» در جشنواره ونیز و «تافردا» در جشنواره برلین و با فیلم‌های کوتاه «بیشتر از دو ساعت» و «سکوت» در بخش مسابقه فیلم‌های کوتاه کن حضور داشته است. علیرضا خاتمی نیز با فیلم «آیه‌های فراموشی» جایزه فیلم‌نامه جشنواره ونیز را دریافت کرده است. این فیلم با بازی مجید صالحی، گوهر خیراندیش، فرزین محدث، صدف عسگری، حسین سلیمانی، فائزه راد، بهرام ارک، سروین ضابطیان، ارغوان شعبانی، اردشیر کاظمی، تاکنون تنها نماینده سینمای ایران در بخش رسمی جشنواره کن است. ایسنا

سازمان تنظیم مقررات
رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر

ساترا

پوکر باز، از ساترا مجوز گرفت

وحید بیطرفان در جدیدترین تجربه خود، سریال «پوکر باز» را در ژانر معمایی برای نمایش خانگی کارگردانی خواهد کرد. سریال «پوکر باز» به تهیه‌کنندگی سید یاسر فقیهی، عنوان جدیدترین سریال نمایش خانگی است که به تازگی مجوز ساترا دریافت کرده است. این مجموعه در قالب ملودرام، اکشن و ضدجاسوسی با داستانی متفاوت، بزودی وارد مرحله پیش تولید خواهد شد. به گفته سید یاسر فقیهی، تهیه‌کننده «پوکر باز»، مخاطب این سریال با موقعیت‌هایی مواجه می‌شود که بسیار دور از تصور است. چرا که کاراکترها در هر قسمت با خلق صحنه‌هایی مهیج و معمایی مخاطبان را با تماشای این سریال شگفت زده خواهند کرد. «پوکر باز»، همزمان با نمایش در ایران، بخش جهانی خود را به زبانهای مختلف آغاز خواهد کرد. اصباحبر

در فیلمسازی دچار شعارزدگی نشویم

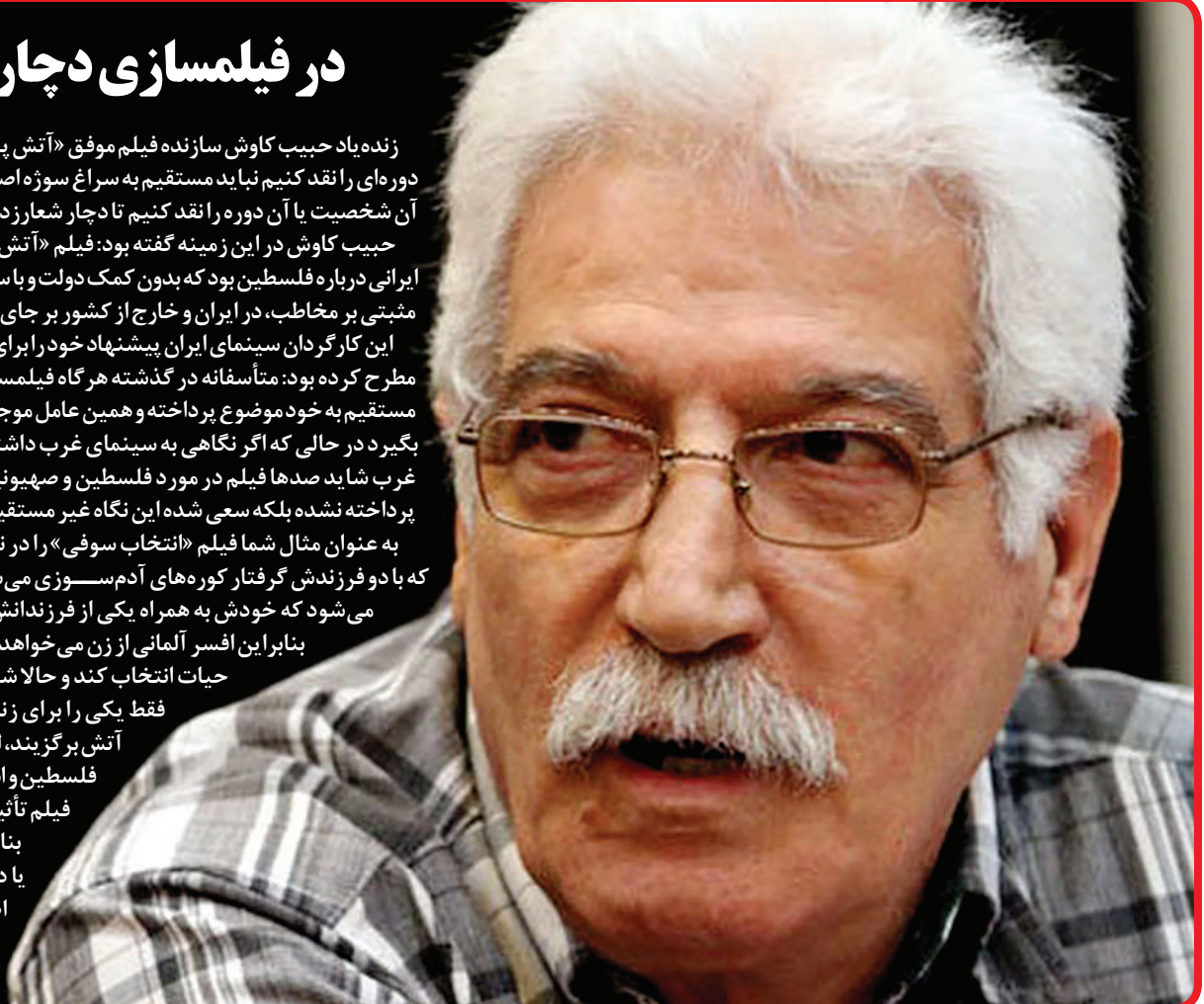
زنده یاد حبیب کاوش سازنده فیلم موفق «آتش پنهان» معتقد بود: ما وقتی می‌خواهیم شخصیتی یا دوره‌ای را نقد کنیم نباید مستقیم به سراغ سوژه اصلی برویم بلکه باید از حاشیه آغاز کنیم و در دل کار آن شخصیت یا آن دوره را نقد کنیم تا دچار شعارزدگی نشویم.

حبیب کاوش در این زمینه گفته بود: فیلم «آتش پنهان» که در سال ۶۹ ساخته شد، نخستین فیلم ایرانی درباره فلسطین بود که بدون کمک دولت و با سرمایه شخصی ساخته شد که خوشبختانه تأثیرات مثبتی بر مخاطب، در ایران و خارج از کشور بر جای گذاشت.

این کارگردان سینمای ایران پیشنهاد خود را برای ارتقای کیفی تولید فیلم با موضوع مقاومت چنین مطرح کرده بود: متأسفانه در گذشته هر گاه فیلمساز ما خواسته است فیلم تاریخی یا انقلابی بسازد، مستقیم به خود موضوع پرداخته و همین عامل موجب شده دچار شعارزدگی شود و از واقعیت‌ها فاصله بگیرد در حالی که اگر نگاهی به سینمای غرب داشته باشیم چنین نمونه‌هایی نمی‌بینیم. در سینمای غرب شاید صدها فیلم در مورد فلسطین و صهیونیست‌ها ساخته شده اما اصلاً مستقیم به قضیه پرداخته نشده بلکه سعی شده این نگاه غیر مستقیم به موضوع باشد.

به عنوان مثال شما فیلم «انتخاب سوفی» را در نظر بگیرید، در این فیلم شخصیت زنی وجود دارد که با دو فرزندش گرفتار کوره‌های آدم‌سوزی می‌شوند، اما آشنایی این زن با یک افسر آلمانی سبب می‌شود که خودش به همراه یکی از فرزندانش از سوختن در کوره آتش‌سوزی نجات پیدا کند، بنابراین افسر آلمانی از زن می‌خواهد از بین دو فرزند خردسالش فقط یکی را برای ادامه حیات انتخاب کند و حالا شما تصور کنید که یک مادر باید از بین دو فرزندش فقط یکی را برای زندگی و دیگری را برای مرگ آن هم مرگ در کوره آتش برگزیند، لذا می‌بینید که این فیلم به طور مستقیم به موضوع فلسطین و اسرائیل ربطی ندارد اما در راستای اهداف سازندگان فیلم تأثیرگذار است و شرایط موجود را به تصویر می‌کشد.

بنابراین بنده معتقدم ما وقتی می‌خواهیم شخصیتی یا دوره‌ای را نقد کنیم نباید مستقیم به سراغ سوژه اصلی برویم بلکه باید از حاشیه آغاز کنیم و در دل کار آن شخصیت یا آن دوره را نقد کنیم تا دچار شعارزدگی نشویم. اصباحبر

موزه آثار باستانی ایران
تهران، خیابان ولیعصر (عج)
بلوار میرداماد، کوچه دقینه
www.cio-museums.org

موزه گوهر و آرایه‌های تاریخی

Antique Gems and Jewelry Museum

